

АМАЗОНКА

Въе утринна прохлада
въ моето лице —
азъ съмъ млада, млада, млада,
съ огнено сърце.
Моя вихренъ конь лети
бодро и безспиръ —
предъ очитѣ ми цѣфти
неогледенъ миръ.
Искрометнитѣ копита
кой ще последи?
Пѣсень свѣтла се разплита
въ моитѣ следи:

Ний ще стигнемъ Хеликонъ
въ изгрѣвния часъ —
смѣло, мой крилати конь,
жеребиятъ е съ насъ.

Тамъ подъ твоята подкова
извора лжчистъ
ще избликне въ струя нова —
животворенъ, чистъ.

И когато стигнатъ тамъ
моитѣ сестри,
вдѣхновение и пламъ
въ тѣхъ ще разгори. —

А надъ нашата победа
въ трудния ни пжтъ
и Персей и Андромеда
трепетно ще бдятъ.